

al pervindre d'aquell benvolgut poble que tenia enfront.

Sens altre record que'l que podria produir la sensació d'un encantament, vaig sentir-me pres d'una dolça veu sortida dels esqueis d'aquelles roques que'm digué:—He llegit ton pensament. Aquí'm tens. Soc la deesa del demà, la que avenço els aconteïments als privilegiats, la predilecta del Art, la precursora de lo llunyà. ¿Desitges sapiguer el pervindre d'aquesta vila que tant estimes? ¿Sents rezels en sapiguer que serà d'ella en el mes enllà del que pots viurei?—Puc complaure. Seràn realitzats els anels dels seus fills predilectes i dels que al conèixer-la sapigueren estimar-la. Segueix un instant inmòvil, jo transparentaré a tes parpelles, ràpida i clarament com la imaginació no podria ferho, el quadro esplendorós, termenatja, que un dia comensaren a esbossar les iniciatives amoroses de una joventut plena d'energia i civilitat catalana...

El que a la visió se'n presentà sobrepujava a lo més extraordinari que havia mai somniat. Quanta exhuberancia de vida! Quin conjunt d'hermoses transformacions! Arreu formigueïen d'anants i vivents, per tot moïment, circulació, vida. Desde'l peu de la roca enllà, quin vol d'ella s'havia hermojeat extraordinàriament aprofitant ses bel·leses naturals, uns sens fi de camins per mí desconeguts conduïen a diferents indrets. Un de mes ample, vorejat de bruchs, falgueres i ginestells, anava recte a la població, quin circuit s'havia apropiat per aquell costat allargantse fins a la Pedra Llarga. Les terrasses de nombrosos Hotels lluhien diferents toldos de brillants colors, baix quines ombres, variats rotllos d'estiuejants animaven amb ses converses. Tots els camins i carreteres, ombrejats per esbelts arbres, formiguejaven de passejants. El panteig dels automòvils creuant arreu, omplia de remors l'espai,

barrejantshi els de les orquestres, quins són allí arribaven sobressortint dolces melodies de inspirades tenores. Com si fos un dit gegant signant el cel, aixecabes al mitg de la vila marcant el lloc de sa Iglesia Parroquial, l'airós campanar.

Dels edificis en ses variades arquitectures, s'enlairaven pel demunt artístiques cúpules de agradoses combinacions, sobrepujant de totes, una de inmensa pertanyent a un grandios edifici en quin frontis s'hi llegia «Estatge Mundial». Per l'espai una portentosa màquina voladora, com sageta llensada corria vers aquella direcció...

No vegí més. La mateixa admiració per aquell grandios conjunt no'm permeté detallar com hauria volgut punt per punt. La veu angèlica donantme comiat de despedida i el rumor d'un fort aleiteig refregant per la roca, va tornar-me a la realitat, deixantme la soperba visió en lloc de la fadiga propia de tot esforç imaginari, doïssament satisfet per haver vist en un instant realitzat lo que una joventut activa i aimant de la terra nadiua havia previst ab sa empenta benefactora desde'ls temps presents.

JOSEP XIMENO PLANAS

Romántica

Diu amb veu baixa la dama:

—Cavaller ¡bon cavaller!
vos, qui goseu de la fama
de galant ésse el primer,
a una cel·la solitària
atensèus-hi, si us és grat,
i n'oïreu la pregària
d'un vell cor enamorat!...
Allunyada de la vida
fa cinc anys que visc aci
i sols la Creu beneïda
m'acompanya en mon sofrí,
volgheu-ne, vos, oh ventura,
la guspira ser del cor
qui amb llur alenada pura
el cel li obri del conhort.
—Vostres paraules, la dama,
la fé d'aimar-vos encén,
amb tots els colors, la flama

*de l'home, quan de nou sént
el foc de la idolatria,
al contemplar-vos gentil,
darrera la gelosia
locutorial més humil.*

*En vos he pensat mil voltes
en els meus moments d'esplai,
davall les gòtiques voltes
d'aquest cenobi, amb l'esglai
de no sé en la vida aquesta
pel ver amor correspost
com avui se'm manifesta
amb clarors d'un sol mai post!—
glossa el galant. I entre llavis,
no poguent ningú heure esment
de quins foren els agravis
expiats dintre el convent
que, al peu de l'aspra muntanya
s'aixeca august i senyorial
per reviure en nostra entranya,
de l'amor pur, l'ideal:
Resta la dama enrogida;
confós queda el cavallé
en la penombra, on la vida
el seu misteri hi manté.
Del relloige ha caigut l'hora
esperada, i es va allunyant
la veu, qui n'apar que plora
pel goig de l'home galant,
renovant-li la promesa
que fa cinc anys no complí,
a l'ànima que ha sentit presa
del deliri sense fi!...*

*Amb les seves clarors albes,
el nou dia, el fet reviu
endins dels murs de Rosalbes,
en mig d'arpegis i salves
al Déu, qui a tots bó, somriu!*
SALVADOR BORRUT SOLER

Club Deportivo Hilarienc

Van avensant les obres per el nostre Camp al ensemps que segueix entrenant-se l'equip que'ns representarà el dia de Sant Joan.

Referent el Club que'ns visitarà no pot dir-se res de cert, probablement serà el «Bieda F. C.».

El «C. D. Hilarienc» aliniarà un equip format a base dels millors jogadors de que pugui disposar.

KADA